

CESTA K PLNOSTI KŘEŠŤANSKÉHO ŽIVOTA

Hannah Whitall Smithová

TRITON

TRITON
Praha / Kroměříž

Hannah Whitall Smithová

CESTA K PLNOSTI
KŘEŠŤANSKÉHO ŽIVOTA

CESTA K PLNOSTI KŘEŠŤANSKÉHO ŽIVOTA

Hannah Whital Smithová

Hannah Whitall Smithová

Cesta k plnosti křesťanského života

Tato kniha ani žádná její část nesmí být kopírována, rozmnožována a ani jinak šířena bez písemného souhlasu vydavatele.

Translation © Jana Dominika Pláteníková, 2015

Cover © Renata Brtnická, 2015

Vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,

Vykáňská 5, 100 00 Praha 10,

www.tridistri.cz

ISBN 978-80-7387-890-0

OBSAH

Část první: Plnost křesťanského života

1	O jaký život jde	11
2	Jak ho žít	19

Část druhá: Obtíže na cestě

1	V otázce sebeodevzdání	31
2	V otázce víry	37
3	V otázce svobodné vůle	44
4	V otázce vedení	52
5	V otázce pochyb	62
6	V otázce pokušení	69
7	V otázce selhání	77
8	Vidět Boha ve všem?	89

Část třetí: Výsledky

1	Pouta nebo svoboda	101
2	Růst	112
3	Služba	119
4	Praktické výsledky v každodenním životě	127
5	Radost ze sjednocení	131
	Poznámka překladatele	141
	O autorce	142

ČÁST PRVNÍ

PLNOST KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

- 1. O jaký život jde**
- 2. Jak ho žít**

Kapitola 1

O JAKÝ ŽIVOT JDE

Jeden dobrý pozorovatel mi kdysi řekl: Vy křesťané vypadáte jako vyznavači náboženství, které člověka činí nešťastným. Jste jako někdo, koho bolí hlava: o hlavu přijít nechce, ale když si ji nechá, bolí ho. Jak pak můžete od někoho očekávat touhu následovat cosi tak nepříjemného?

Tehdy jako by se mi rozbřeslo a poprvé jsem si uvědomila, že křesťanství je k tomu, aby nás činilo šťastnými, nikoli nešťastnými, a začala jsem se tu a tam obracet na Pána s prosbou, aby mi ukázal tajemství plnosti křesťanského života.

V této knize se pokusím předat, co jsem z tohoto tajemství pochopila.

Není pochyb o tom, že Písmo slibuje těm, kdo uvěří v Ježíše Krista, život v trvalém pokoji a vítězství a že v Bibli je nám představen Spasitel schopný nás zachránit z moci hříchů i z viny, která je jejich následkem. To je však hodně daleko od běžné křesťanské zkušenosti: vítězství je jen pár a mizivých, zato porážky mnohé a katastrofické. Nežijete tak, jak víte, že mají žít Boží

děti. Možná dobře chápete křesťanské učení a pravdy víry, ale nepřivlastnili jste si je a nežijete z jejich moci.

Jak to vyjádřil jeden autor, vaše náboženství je jen „vedení řeči o tom, co první křesťané prožívali a co je plnilo radostí“. A jak tak den za dnem a rok za rokem vaše počáteční vítězství a vize blednou, vaše srdce se sychají a vy se chtě nechtě spokojujete s přesvědčením, že od křesťanského života nelze čekat nic víc než střídání pádů a vítězství: jednu hodinu hřešit, další se kát a pak začínat znovu, jenom abyste opět padli a pak se zase káli.

Ale je *tohle* skutečně všechno? Opravdu měl Pán Ježíš v úmyslu vás ponechat tomuto ubíjejícímu vědomí stálého zmaru a poráženecké mentalitě? Tohle že znamenají všechny Jeho přísliby, jak se vrátí a dokončí Svě dílo? Je snad v každém z těch příslibů ještě nějaký nevyřčený odklad, který brání jeho naplnění? Copak si lze představit, že by se Spasitel, který byl zraněný pro naše přestupky a trýzněný pro naše nepravosti a věděl, jakou bolest ho to stálo, spokojil s průměrností křesťanského života, jaká je dnes v církvi běžná? Bible říká, že Boží Syn přišel na svět, aby zmařil moc ďábla – těžko lze tedy uvěřit, že by k tomu neměl dost moci nebo že by nebyl schopen dokončit dílo, které začal.

V této perspektivě si nyní uvědomte, že Ježíš vás přišel zachránit teď, v tomto životě, z moci a nadvlády hříchu, udělat z vás skrze Svou moc mnohem více než

vítěze a uvést vás do Své radosti. Pokud o tom pochybujete, najděte si v Bibli všechny přísliby spojené s Jeho smrtí na kříži. Budete se divit, jak jsou štědré. Pokaždé říká, že nás přišel vysvobodit z našich hříchů, z pout, strachů, frustrací a vnitřního hladu. Nikde nenaznačuje, že by to vysvobození mělo být tak omezené a částečné, s jakým si dnes křesťané vytrvale pokoušejí vystačit.

Zamysleme se dále, čím se vlastně vyznačuje plnost křesťanského života. Základní charakteristikou je úplná vydanost Pánu a absolutní důvěra v Něj, která vede ke zlomení moci hříchu a k vnitřnímu pokoji. Mnozí křesťané jsou však jako muž, který se plíží při cestě sehnutý pod těžkým břemenem, když ho předjede vůz a řidič mu nabízí pomoc. Muž pomoc radostně přijme, ale když se ve voze usadí, hrbí se dál, protože si to břemeno nechal na zádech. Řidič se ho přívětivě zeptá: „Proč si to břemeno neodložíš?“ „Ach, připadá mi až příliš chtít od tebe, abys mě vezl, natož abych tě ještě nechával nést můj náklad.“ A stejně se chovají křesťané, kteří se odevzdávají do Boží péče a ochrany a přitom se nadále hrbí pod tíhou svých břemen a často se jen vyčerpaně plouží svou cestou.

Když mluvím o břemenech, mám na mysli všechno, co nás trápí a sužuje, ať už je to duchovní, nebo časné, pozemské. Především mám na mysli nás samotné. Nejtěžším břemenem, které musíme v životě nést, jsme my sami; to je to nejnáročnější, co je nám svěřeno. Jak

náš každodenní život, naše tělesná schránka, emoce, naše specifické slabosti a pokušení, tak i zvláštnosti našeho temperamentu a všemožná vnitřní trápení nám dělají starosti, vyvádějí nás z rovnováhy a často nás uvádějí do temnoty a spoutanosti.

Jedna moje známá, křesťanka, prožívala velké obtíže, kvůli nimž nemohla spát ani jíst, až hrozilo, že se její stav projeví na fyzickém zdraví. Když ji toto časné břemeno jednoho dne obzvlášť tížilo, zahlédla na ne-dalekém stolku ležet krátký článek s názvem „Hana a její víra“. Titul ji zaujal, a tak se do textu začetla – to ještě netušila, že způsobí doslova revoluci v jejím prožívání víry. Článek vyprávěl o chudé ženě, která prošla v životě nezvykle velkým trápením a povídá svůj životní příběh nějakému hostu. Ten, když skončila, zareagoval slovy: „Hano, jak jsi jen dokázala unést tolik bolesti a trápení!“

„Já jsem ho nenesla,“ opáčila rychle. „Pán ho nesl za mne.“

„Ano, tak je to správné,“ on na to. „Máme své bolesti přinášet před Pána.“

„To ano,“ řekla Hana, „ale je třeba udělat víc než to: musíme je tam také *nechat*. Mnozí lidé,“ pokračovala, „přinesou svá břemena před Pána, ale pak si je zase odnesou a jsou stejně nešťastní a ustaraní jako předtím. Já svoje vezmu, přinesu Mu je a pak odejdu a pustím je z hlavy. Když se vrátí neklid a starost, odnesu je